

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODLASKIEGO

Białystok, dnia 28 czerwca 2017 r.

Poz. 2601

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NK-II.4131.92.2017.KK WOJEWODY PODLASKIEGO

z dnia 27 czerwca 2017 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446 z późn. zm.),

stwierdzam nieważność

§ 3. uchwały Nr XX/124/2017 Rady Gminy Sokoły z dnia 23 maja 2017 r. w sprawie ustalenia szczegółowych zasad ponoszenia odpłatności za pobyt w ośrodkach wsparcia i mieszkaniach chronionych mieszkańców Gminy Sokoły.

UASADNIENIE

W dniu 23 maja 2017 r. Rada Gminy Sokoły podjęła uchwałę Nr XX/124/2017 w sprawie ustalenia szczegółowych zasad ponoszenia odpłatności za pobyt w ośrodkach wsparcia i mieszkaniach chronionych mieszkańców Gminy Sokoły.

Przedmiotowa uchwała wpłynęła do Wojewody Podlaskiego w dniu 31 maja 2017 r. i poddana została kontroli legalności.

Ponieważ przeprowadzona analiza wykazała, iż część zapisów powyższej uchwały została przyjęta z istotnym naruszeniem prawa, w dniu 21 czerwca 2017 r. zostało wszczęte postępowanie nadzorcze w sprawie stwierdzenia ich nieważności.

Rada Gminy Sokoły mocą postanowień § 3 uchwały określiła zakres osób uprawnionych do pobytu w prowadzonych przez Gminę ośrodkach wsparcia i mieszkaniach chronionych.

Zgodnie bowiem z uregulowaniami wskazanego paragrafu, pomoc w formie nieodpłatnego tymczasowego schronienia w ośrodkach wsparcia i mieszkaniach chronionych przysługuje osobom, które **posiadają ostatnie miejsce zameldowania na pobyt stały na terenie gminy Sokoły** oraz których dochód nie przekracza kryterium dochodowego ustalonego zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 930 z późn. zm.).

Powyższa regulacja jest co prawda zgodna z generalną zasadą przyjętą przez ustawodawcę w art. 101 ust. 2 ustawy o pomocy społecznej, iż w przypadku osoby bezdomnej właściwą miejscowo jest gmina ostatniego miejsca zameldowania tej osoby na pobyt stały, jednak pomija ona wyjątek od tej zasady pomieszczony w ust. 3 i 4 cytowanego przepisu art. 101, który stanowi iż w przypadkach szczególnie uzasadnionych, sytuacją osobistą osoby ubiegającej się o świadczenie, w sprawach niecierpiących zwłoki oraz w sprawach cudzoziemców, którym udzielono zgody na pobyt ze względów humanitarnych lub zgody na pobyt tolerowany, i cudzoziemców, o których mowa w art. 5 a ustawy, właściwa miejscowo jest gmina miejsca pobytu osoby ubiegającej się o świadczenie. W takich przypadkach można przyznać świadczenia wymienione w art. 37-42 i art. 47-50 ustawy o pomocy społecznej.

Tym samym doszło do zawężenia uprawnień osób bezdomnych określonych w art. 101 ust. 3 i 4 ustawy o pomocy społecznej, który to przepis dopuszcza w przypadkach szczególnie uzasadnionych, aby właściwą gminą do udzielenia pomocy była gmina pobytu osoby ubiegającej się o świadczenie.

Przytoczone wyżej zapisy § 3 uchwały należy uznać za modyfikację wskazanego wyżej art. 101 ust. 2, 3 i 4 ustawy o pomocy społecznej.

Modyfikowanie regulacji ustawowych przez przepisy uchwały jest wadliwe i dezinformujące. Może prowadzić bowiem do odmiennej czy sprzecznej z intencjami ustawodawcy interpretacji przepisów. Trzeba liczyć się z tym, że zmodyfikowany przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, w której go zamieszczono, co może prowadzić do całkowitej lub częściowej zmiany intencji prawodawcy. W takim kontekście, zjawisko modyfikacji w aktach prawnych przepisów zawartych w aktach hierarchicznie wyższych, należy uznać za niedopuszczalne. W orzecznictwie sądów administracyjnych wielokrotnie wskazywano, że modyfikacja przepisów ustawowych stanowi istotne naruszenie prawa (vide: wyrok NSA z dnia 26 lutego 2010 r., sygn. akt II OSK 1966/09).

Zakres i treść prawa miejscowego uwarunkowane są normami ustalonymi w aktach wyższego rzędu. Podstawą prawną stanowienia aktów prawa miejscowego jest upoważnienie zawarte w ustawie, co przesądza o ich zależnej pozycji w hierarchii źródeł prawa.

Podejmując akt prawa miejscowego organ stanowiący musi ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu do jego wydania, aby nie naruszyć związku formalnego między aktem wykonawczym a ustawą (wyrok WSA we Wrocławiu, sygn. akt II SA/Wr 545/08).

W świetle dokonanych w odniesieniu do badanej uchwały ustaleń, stwierdzenie nieważności zapisów § 3 uchwały Nr XX/124/2017 Rady Gminy Sokoły z dnia 23 maja 2017 r., w sprawie ustalenia szczegółowych zasad ponoszenia odpłatności za pobyt w ośrodkach wsparcia i mieszkaniach chronionych mieszkańców Gminy Sokoły jest w pełni uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku za pośrednictwem Wojewody Podlaskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

Z up. Wojewody Podlaskiego
Dyrektor Wydziału Nadzoru i Kontroli
Zofia Silwonik